

Stanisław Kołodziejcki

Janowiczki, gm.
Raławice-Pałęcznica, woj. kieleckie.
Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 19, 164-165

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

3,5 m w odległości około 16 m od linii murów obronnych, na szańcu miasta. Pierwszy został wzniesiony z cegły z kamiennym fundamentem schodkowo opadającym ku północy. Można w nim wyróżnić dwie fazy - starsza - to kamienny fundament z kilkoma warstwami cegieł, na którym w późniejszym czasie zbudowano nową partię muru ceglano-ceglanego. Drugi fragment to mur starannie zbudowany z kamienia łamanego, wiązane go sprawa wapienna, który był posadowiony na warstwie luźnych kamieni. Pońniej południowo-zachodniego narożnika tego muru zalegała brunatna warstwa namulowa o miąższości około 2,80 m z dużą ilością przemieszanego materiału ceramicznego /XIV-XVII w./ Szaro-czysta, całowa glina pod warstwą namulową zaczęła się około 5 m poniżej dotychczasowego poziomu terenu. W obecnej fazie badań wydaje się, że odsłonięte mury są pozostałością mostu, prowadzącego przez fosę oraz jego późniejszej przebudowy. Wyjaśnienie tego problemu mogą przynieść dalsze badania, które mają być podjęte w roku przyszłym.

Prace nie przyniosły dużej ilości materiałów zabytkowych, przeważają fragmenty naczyń glinianych,łamki kości zwierzęcych, szkła i metali.

Materiały zabytkowe i dokumentacja znajdują się w Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej PP PKZ O/Warszawa.

GŁOGÓWEK
woj. opolskie
Plac Karola Młarki

PP Pracownia Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział we Wrocławiu

Badania prowadził dr Jerzy Romanow / kierownik/, mgr Wojciech Chudy, mgr Andrzej Dwilewicz, mgr Jerzy Kubiśtal, mgr Romuald Piwko, mgr Jarosław Sokółowski. Finansował WKZ w Opolu. Pierwszy sezon badań. Średniowieczny plac targowy i mury obronne.

Przeprowadzono badania archeologiczne na Placu Karola Młarki. Zgodnie z sugestią Konserwatora Zabytków Archeologicznych założono dwa wykopy.

Wykop I założono na środku placu po osi N-S w celu ustalenia charakteru nawarstwień w związku z planowaną zabudową placu. Wykop II założono w zachodniej części placu w celu uchwycenia dalszego przebiegu murów miejskich.

W wykopie I długości 48 m i szerokości 1 m odkryto 7 obiektów średniowiecznych oraz nowożytny szambo. W trzech obiektach /obiekty nr: 1, 7, 8/ znaleziono fragmenty ceramiki z XIV-XV w. W pozostałych obiektach nie znaleziono materiału zabytkowego. W obiekcie nr 3, w północnej jego części, natrafiono na bardzo liczne fragmenty polepy, prawdopodobnie związanej z paleniskiem.

W wykopie II, usytuowanym w zachodniej części placu, uchwyciono kamienne fundamenty muru obronnego. Mur posiadał szerokość 1,60 m. Wykonany był z kamienia wapiennego układanego na sprawie wapiennej. Fundament muru posiadał charakter łukowy. Ten typ fundamentu zdecydowanie był urozmaiconą rzeźbą terenu, pobrużdżoną licznymi rynkami polodowcowymi.

W przypadku zabudowy Placu Karola Młarki należy przeprowadzić szerokopłaszczyznowe badania ratownicze.

Materiały będą przekazane Konserwatorowi Zabytków Archeologicznych w Opolu.

GNIEZNO
woj. poznańskie
Stanowisko 15

patrz
wczesne średniowiecze

GRÓDEK, gm. Jabłonna Łaska
woj. śląskie
Stanowisko 1 - Grodzisko

patrz
wczesne średniowiecze

JAKUSZOWICE, gm. Kazimierza Wielka
woj. kieleckie

patrz
okres wpływów rzymskich

JANOWICZE, gm. Racławice-Palecznica
woj. kieleckie
Stanowisko 1

Wojewódzki Ośrodek
Archeologiczno-Konserwatorski
w Kielcach

Badania prowadził mgr Stanisław Kołodziejcki. Finansował WOAŚ w Kielcach. Szósty sezon badań. Średniowieczny zamek - obronna rezydencja Karwacjanów.

Wykopiska miały na celu dostarczenie dodatkowych informacji do szczegółowej rekonstrukcji drewnianej budowli, poprzedzającej wzniesienie muroszonego założenia obronno-mieszkalnego. Został rozpoznany

w całości przebieg jej ściany wschodniej oraz fragment ściany południowej. Obserwacji tych dokonaliśmy w wykopie XXIV, o wymiarach 2 x 2,4 m, którego eksplorację zakończyliśmy na głębokości 3,20 m - na poziomie dna wgłębionej budowli.

W kolejnym wykopie, stanowiącym przedłużenie sondażu X / z 1978 r. /, rozpoznaliśmy rejon wewnętrznej północno-wschodniej narożnika murywanego założenia.

W dwu sondażach /XXV i XXVI/, usytuowanych na południowym zboczu wzgórza "Zamczysko", odkryliśmy pozostałości murów, stanowiących najprawdopodobniej relikty bezpośredniego zaplecza gospodarczego obronnej rezydencji. Dokładne rozpoznanie tych założeń nastąpi w przyszłym sezonie badawczym.

W ekplorowanych warstwach odkryliśmy: 1 fragment sierpu, gwoździe, 2 strojniki oraz ułamki naczyń glinianych i kości.

Dokumentacja i materiały z badań, po opracowaniu, będą zgromadzone w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Badania będą kontynuowane.

KALISZ POMORSKI
woj. kossalińskie

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Szczecinie

Badania prowadził mgr Roman Kamiński / autor sprawozdania / i
mgr Sławomir Słowiński, Finansował WKZ w Kossalinie. Drugi
sezon badań. Zamek rycerski.

Kontynuowano prace zapoczątkowane w 1984 r. Objęto nimi wyłącznie teren po północnej stronie zamku. Zrealizowano 5 wykopów /X-XV/ o łącznej powierzchni 180 m².

W północno-zachodniej części dziedzica odsłonięto dalsze fragmenty fundamentów baszty narożnikowej. W stanie nienaruszonym zachowało się jedynie jej lico wschodnie i częściowo południowe. Po przeciwległej stronie na samej skarpie obecnego plateau odkryto odcinek muru obronnego. Natrafiono na niego w roku ubiegłym /wykop VI/. W roku bieżącym odsłonięto go na większej przestrzeni. Przebiegał na osi E-N z odchyleniem na południe. Posiadał szerokość od 1,3 - 1,4 m. Biegąc w kierunku zachodnim mur ten tworzył półbasztę. Wszystkie te elementy stanowią fragmenty fortyfikacji mlezjskich z okresu XIV i XV w.

Wewnątrz tej ramowej konstrukcji natrafiono na odcinek muru obwodowego usytuowanego w części południowo-wschodniej wzniesienia zamkowego. Mur ten zlokalizowany był w bezpośredniej bliskości muru obronnego na osi N-S. Biegąc w kierunku obecnej brzoły zamku zmieniał kierunek na południowo-zachodni. Była to konstrukcja kamienna spojona gliną. Od strony zewnętrznej podpięrały go dwie przypory, posiadał też furtę. Pomiędzy murem obwodowym, a fragmentami baszty narożnikowej zlokalizowano fundamenty dużego budynku na osi N-S. W całości odsłonięto jego część południową i możliwe było ustalenie jego szerokości, wynosiła ona 4,8 m. Z wnętrza budynku uzyskano nieliczny materiał ceramiczny /siwaki, kamionka/ pozwalający datować go wstępnie na przełom XIV-XV w.

Ostatnim reliktem architektury odkrytym podczas tegorocznych badań był budynek gospodarczy, zlokalizowany wzdłuż zamku. Prawie w całości odsłonięto jego część zachodnią i środkową, łącznie z podziałem wewnętrznym. Były to dwa pomieszczenia niepodpiwniczone i piwnica o wymiarach 3,2 x 5 m z ceglaną posadzką. Do piwnicy prowadziły schody zlokalizowane od strony południowej na zewnątrz budynku. Pomiędzy tą budowlą, a zamkiem odkryto bruk kamienny stanowiący drogę dojazdową do tych obiektów. Budynek gospodarczy zbudowany został w XIX w. W jego partii fundamentowej wykorzystano część murów opisywanych tutaj obiektów. Do samej budowy użyto budulca kamiennego z tych konstrukcji niszcząc je w znacznym stopniu. Budynek ten funkcjonował do ostatniej wojny.

Badania będą kontynuowane.

KAMIENIEC ZĄBKOWICKI
woj. wałbrzyskie
Zespół Klasztorny

Wojewódzki Konserwator Zabytków
w Wałbrzychu

Badaniami kierował dr Jerzy Romanow, Finansował Urząd Gminy
w Kamieńcu Ząbkowickim i WKZ w Wałbrzychu. Pierwszy sezon
badań. Badania sondażowo-rozpoznawcze. Średniowieczny zespół
klasztorny /XIII-XIX w. /.

Stanowisko położone jest w starorzeczu Nysy Kłodzkiej i Budzówki na terenie pl. Kościelnego w rejonie kościoła parafialnego i północnego skrzydła klasztoru pocysterskiego.

Badania spowodowane zostały koniecznością opracowania programu zagospodarowania terenu przykościelnego, jak również jego rozpoznanie dla celów naukowo-badawczych. Program badań zakładał wykonanie wysokoprzeźrzenych wykopów przekrojowych, umożliwiających rozpoznanie nieistniejących obecnie, lecz zarejestrowanych w źródłach historycznych i ikonografii, relikwów klasztoru pocysterskiego z 2 połowy XII w. dla celów ewentualnej ekspozycji konserwatorskiej oraz możliwości uchwycenia wcześniejszych założeń